

6.

Viser det seg at manøvreringen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Endringer av reglementet kan bare foretas etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Stortingets skog-, vassdrags- og industrikomité har i sin innstilling til Stortinget angående reguleringens innvirkning på kloakkforholdene i Sauda sentrum uttalt at den går ut fra at tiltak som konsesjonæren i den anledning bør forpliktes å utføre tas opp og avgjøres av tiltaksskjønnet i henhold til punkt 14 i konsesjonen.

Videre har komitéen i anledning av Odda kommunes protest mot reguleringene av Steinavatn, Dyrskardvatn og Steinartjørnane uttalt:

«Komitéen finner det vanskelig å kunne si noe sikkert om de ulemper som neddemningen av de nevnte vann vil få for friluftslivet. Komitéen går ut fra at departementet ved fastsetting av manøvreringsreglement og ved pålegg om tiltak eventuelt ved senere revisjoner tar de nødvendige hensyn slik at ulempene ved reguleringen blir minst mulig. Komitéen antar at også dette spørsmål vil bli vurdert av tiltaksskjønnet.»

Departementet antar at eventuelle endringer og tilføyelser i manøvreringsreglementet for å avhjelpe skadelige virkninger som reguleringene av de nevnte vann vil kunne få for turisttrafikken og friluftslivet i Seljestadområdet, vil kunne foretas i henhold til manøvreringsreglementets post 6. Departementet vil be Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen se nærmere på nødvendigheten av om slike endringer eller tilføyelser bør foretas.

Departementet vil rå til at det blir gitt A/S Saudefaldene tillatelse til vassdragsreguleringer og til overføringer av felter i Moringdalen, Austreimdalen og Herheimsdalen samt Steinavatnfeltet til Slettedalsvann og regulering og overføring av Dyrskardvatn til den østre gren av Storelva. Det foreslås videre at tillatelse blir gitt på de vilkår som er vedtatt av Stortinget og at det blir fastsatt manøvreringsreglement som inntatt foran.

Dersom tillatelse blir gitt, vil departementet, i samsvar med det som er kommet til uttrykk i proposisjonen, henstille til konsesjonæren at det på et tidlig tidspunkt tas opp med kommunen og andre interesserte

spørsmålet om å planlegge visse hjelpeanlegg som anleggsveier, brakker m.v. slik at de kan bli til varig nytte for almenheten.

Det forutsettes som vanlig at departementet kan samtykke i mindre planendringer, herunder endringer i manøvreringsreglementet som følger av planendringen.

Industridepartementet

tilrår:

1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates A/S Saudefaldene å foreta vassdragsreguleringer og å foreta overføringer av felter i Moringdalen, Austrheimdalen og Herheimsdalen til Slettedalsvatn m.v. på de vilkår som er nevnt i Industridepartementets tilråding av 15. juli 1966.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for regulering og overføring av Moringdalselva, Austrheimselva og Herheimsdalselva m.v. i samsvar med utkast inntatt i samme tilråding, som gjeldende inntil videre.

24. Elektrokemisk A/S.

(Tillatelse til erverv og regulering av Fagerbakkvassdraget (Siso) m.v.)

Kgl. res. 15. juli 1966.

Stortinget har ifølge meddelelse fra dets presidentskap, i møte 27. juni 1966 gjort følgende vedtak:

«Stortinget samtykker i at Elektrokemisk A/S blir meddelt tillatelse til erverv og regulering av Fagerbakkvassdraget (Siso) m.v. i samsvar med Industridepartementets tilråding av 29. april 1966.»

Vedtaket er i samsvar med Innst. S. nr. 247 for 1965—66 som igjen samsvarer med St. prp. nr. 101 for s. å.

De vilkår for tillatelsen som er vedtatt av Stortinget lyder:

«1.

Selskapets styre skal ha sitt sete her i riket og skal til enhver tid utelukkende bestå av norske statsborgere.

Selskapets aksjer eller parter skal lyde på navn. De kan ikke med rettsvirkning tegnes, erverves eller eies av eller pantsettes til andre enn staten, norske kommuner, norske statsborgere, Norges Bank eller med vedkommende departements godkjennelse andre norske banker eller selskaper. Industridepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse for mindre

aksjeposters vedkommende, dog ikke utover to tiendedeler av aksjekapitalen.

Selskapets vedtekter så vel som senere forandringer i disse blir å forelegge vedkommende departement til godkjenning.

2.

Anvendes vannkraften til produksjon av elektrisk energi, må konsesjonæren ikke uten samtykke fra vedkommende departement inngå i noen overenskomst til kunstig forhøyelse av prisene her i riket på energi.

3.

For så vidt konsesjonæren anvender energien til bedrift som ved røyk, giftige gasser eller på annen måte virker skadelig på omgivelsene, skal vedkommende departement, så langt det av almene hensyn finner føye til å gripe inn, anerkjennes som rett saksøker i anledning av mulige overtredelser av nabolovgivningen.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen 2 — to — år fra konsesjonens datum, og vassbyggingsarbeidene og reguleringene må fullendes og full drift påbegynnes innen en ytterligere frist av 5 — fem — år.

Driften må ikke uten Kongens samtykke i så lang tid som 3 år kontinuerlig stanses eller kontinuerlig innskrenkes til mindre enn en tredjepart av det i den forløpne tid innsatte, på regelmessig drift beregnede maskineris energi, heri ikke iberegnet hva der måtte være avgitt til bruk for stat eller kommune etter post 12, og sådanne stansninger eller innskrenkninger må ikke noensinne i løpet av 10 år samlet finne sted i så meget som 5 år. Ved tidsberegningene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For overtredelse av de i nærværende post omhandlede bestemmelser erlegger selskapet en løpende mulkt, stor kr. 200,00 pr. dag, som vedkommende frister oversittes.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det

tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra disse regler.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden å skaffe arbeiderne og funksjonærene ved anlegget og disses familier den nødvendige legehjelp ved fastboende lege og å holde eller helt eller delvis dekke utgiftene til for øyemedet tjenlig sykehus eller sykestue med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Det kan også pålegges konsesjonæren etter vedkommende departements nærmere bestemmelse, helt eller delvis å bære utgiftene til vedkommende kommuners alminnelige forebyggende helsetjeneste og alminnelige sosiale tiltak.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til ved arbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anlegget, eller, hvis departementet måtte anse det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere, å

1967

1968

1969

delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille kr. 50 000,00 til rådighet for almindelig virksomhet og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelse.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsen i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonær og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsiingsregler i nevnte paragraf.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger, bruer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Vegar, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget. De stedlige myndigheter skal tas med på råd ved valg av tracé for de forskjellige anleggsveger.

Konsesjonæren er forpliktet til å legge om eventuelle stier eller flyttveger for rein som blir berørt ved anleggsarbeidene.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi inntil 10 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde, som vassfallet etter den foretatte utbygging, regulering og overføring kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet, til den kommune hvor kraftanlegget er beliggende, eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, idet fordelingen bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement. Sta-

ten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller ledningsnett, hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi, er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris. Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1,00 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

Konsesjonæren er forpliktet til å samarbeide med andre kraftverker når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den alminnelige kraftforsyning. Bestemmelse herom treffes i mangel av minnelig overenskomst av et av Kongen oppnevnt skjønn, som også fastsetter de nærmere tekniske og økonomiske vilkår for sådant samarbeid.

Konsesjonæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget som måtte finnes påkrevd av hensyn til sådant samarbeid. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tas ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

13.

Konsesjonæren skal betale en årlig avgift til statens konsesjonsavgiftsfond av kr. 1,50 pr. nat.-hk beregnet etter den gjennomsnittlige kraftmengde som vassfallet etter den foretatte utbygging, regulering og overføring kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet og en årlig avgift til konsesjonsavgiftsfondet i de fylkes-, herreds- og kommuner som Kongen bestemmer av kr. 3,50 pr. nat.-hk, beregnet på samme måte.

Etter 20 år kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som vannkraften tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

14.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringen, overføringen og vassfallenes utbygging, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte, og de skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

15.

Når 60 år er forløpet fra konsesjonens datum tilfaller vassfallet med alle de innretninger hvorigjennom vannets løp og leie forandres, så som damanlegg, kanaler, tunneler, bassenger, rørledninger m. m., de til utbyggingen og kraftanlegget ervervede grunnstykker og rettigheter, kraftstasjon med tilhørende maskineri og annet tilbehør samt arbeiderboliger og andre bygninger, som hører med til kraftanlegget, staten med full eienomsrett og uten vederlag. Hvilke bygninger og innretninger som hører med til kraftanlegget avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Det som ikke tilfaller staten, kan den innløse for

dets verdi etter skjønn på sin bekostning eller forlange fjernet innen en av departementet fastsatt frist.

Anlegget med installert maskineri skal ved konsesjonstidens utløp være i full driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle avgjøres ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Konsesjonæren plikter på egen bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

16.

Reguleringskonsesjonen gjelder i 60 år fra konsesjonens datum. Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsattes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse regulerings- og overføringsanleggene med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

17.

I det 35. år etter konsesjonens datum skal staten kunne innløse det hele anlegg i den utstrekning hvori det etter post 15 tilfaller staten og etter post 16 kan kreves avstått ved konsesjonstidens utløp. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10. og 20. år deretter ha samme adgang. Bestemmelse om innløsning må være meldt konsesjonæren 5 år i forvegen. Innløsningssummen skal bestemmes således at vassfallet med tilhørende reguleringer, overføringer, grunnstykker, rettigheter, samt vannbygningsarbeider og hus betales med hva de bevislig har kostet konsesjonæren, med fradrag for amortisasjon i forhold til den forløpne del av konsesjonstiden, mens rørledninger, maskiner og annet tilbehør innløses for deres tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Såfremt anleggene innløses, plikter staten å overta de av konsesjonæren med offentlig tillatelse inngåtte kontrakter om bortleie av kraft for et tidsrom som ikke må strekke seg utover 5 år etter innløsningen. Staten har rett til for sådan bortleie av kraft å kreve en godtgjørelse som svarer til den gjennomsnittlige betalte pris på elektrisk kraft her i riket for lignende formål. I mangel av min-

1967

1968

1969

nelig overenskomst herom fastsettes prisen ved et av Kongen oppnevnt skjønn, hvis avgjørelse ikke kan påankes.

18.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

19.

Konsesjonæren er forpliktet til årlig å sette ut i vassdragene yngel og/eller settefisk, herunder også utvandringsferdige unger av laks, sjøaure og sjørøye, etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Om departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske undersøkelser i de vassdrag som berøres av reguleringene og overføringene, plikter konsesjonæren å bære utgiftene til disse undersøkelser.

20.

Det neddemte areal ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye eller har over 8 cm stammediameter målt i en høyde av 25 cm over bakken. Gjenstående stubber skal ikke være over 25 cm høye. Høyden regnes vinkelrett mot bakken. Ryddingen skal være fullført senest 2 år etter første neddemming av vedkommende areal.

21.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige økte utgifter i forbindelse med isbryting i Sørfolda. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse, ved skjønn på konsesjonærens bekostning.

Skader og ulemper som må tilskrives økte ismengder på grunn av reguleringene og kraftverksdriften blir for hver gang, om nødvendig, å erstatte etter skjønn på konsesjonærens bekostning.

22.

Ved damanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at anleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene og deres beskyttelse. Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

23.

Vasslippingen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

For så vidt vasslippingen foregår i strid med reglementet, kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 500,00 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

24.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevd og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vasstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

25.

Det påhviler anleggenes eier i den utstrekning hvori dette kan skje uten urimelige utgifter og ulemper — å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og områder, når dette anses ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart.

Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Naturvernrådet i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Anleggenes eier skal i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i medhold av lov av 29. juni 1951, nr. 3, eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding herom til vedkommende museum.

Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med én gang og arbeidet stanses.

Anleggenes eier plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å dra omsorg for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjæmmende

i terrenget. Plassering av stein- og jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommuner. Anleggenes eier plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for gjennomføring av pålegg som blir gitt i samband med bestemmelser i denne post. Han plikter å foreta forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende arbeidsledere fornøden meddelelse.

26.

For oppfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget og dets drift pådras like overfor andre og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser skal der stilles og til enhver tid opprettholdes sikkerhet for et beløp av kr. 100 000,00 etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

27.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere av departementet fastsatte regler.

28.

For så vidt det måtte påhvile de konsederte eiendommer eldre pantheftelser, servitutter av vesentlig betydning, leierettigheter og lignende heftelser, plikter konsesjonæren innen to år å fjerne disse eller sørge for at de viker prioritet for de i konsesjonen pålagte forpliktelser, derunder mulkt, som måtte pålegges i henhold til denne. Heftelser av mindre betydning kan av vedkommende departement tillates å forbli stående. Alle heftelser, som etter konsesjonens tinglysing (jfr. post 31) er

påført vedkommende eiendommer og gjenstander, bortfaller når disse ifølge konsesjonen overgår til staten eller innløses av denne.

Hvis forholdet ikke er brakt i orden innen den fastsatte frist, kan departementet pålegge konsesjonæren en mulkt, stor kr. 100,00 pr. dag, som løper inntil saken er ordnet.

29.

Overtredelse av foranstående poster 1, 2 og 27 medfører i gjentakelsestilfelle tap av konsesjonen således at reglene i lov nr. 16 av 14. desember 1917, §§ 31 og 32, får tilsvarende anvendelse.

30.

Til skjønn i anledning av reguleringene og overføringene skal skjønnsmenn oppnevnes av Kongen.

31.

Idet konsesjonæren vedtar foranstående betingelser for konsesjon på vedkommende eiendomservervelser og regulerings- og overføringsarbeider som forpliktende for seg og de konsederte eiendommer, inngår han på at ervervs- og reguleringskonsesjonen, som ikke kan overdras uten kongelig tillatelse, på konsesjonærens bekostning tinglyses ved hans verneting og innen de jurisdiksjoner hvor de konsederte eiendommer og anlegg m. v. er beliggende.

Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringene og overføringene kan medføre forpliktelser.

Departementet kan når som helst forlange at konsesjonæren sender inn kart i 2 eksemplarer over samtlige ervervede eiendommer og rettigheter, opptatt av en landmåler som departementet godkjenner og etter departementets nærmere bestemmelse.»

Det forslag som er tatt inn i proposisjonen til manøvreringsreglement for regulering av Fagerbakkvassdraget m. v. lyder:

«1.

A. Reguleringsmagasiner.

	Naturlig vannstand	Reguleringsgrenser		Regulerings- høyde m	Max. flom- stigning m
		Øvre	Nedre		
Sisovatn	662,0	672,0	630,0	42,0	2,0
Løytavatn	652,5	672,0	652,5	19,5	2,0

1967

1968

1969

Høydene refererer seg til NVE's fastmerke FM 10 ved utløpet av Sisovatn med høyde kote 663.648.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vasstandsmerker som Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen godkjenner.

B. Overføringer.

Laksåga:

Austtindvatna (15,9 km²), Jentavatn (22,2 km²) og to tilløp til Fannelva (10,8 km² og 3,2 km²) overføres til Sisovatn.

Austerkrokkelv:

To tilløp til Austerkrokkelv fra nord (5,9 km² og 4,6 km²) og ett tilløp fra syd (1,5 km²) overføres til Løytavatn.

Løytavatn (40,2 km²) og de nevnte tre tilløp til Austerkrokkelv (totalt 52,5 km²) overføres til Sisovatn.

Røyrvatnvassdraget:

Rundhaugvatn (1,8 km²) overføres til Rundhaugbekken i Fagerbakkvassdraget.

Fagerbakkvassdraget:

Et tilløp til Fagerbakkkelva fra nord (1,9 km²) overføres til Sisovatn.

Et tilløp til Fagerbakkkelva fra syd (1,0 km²) og Rundhaugbekken (2,7 km²) overføres til driftstunnelen sammen med avløpet fra Rundhaugvatn.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at vassdragenes flomvassføring såvidt mulig ikke forhøyes. For øvrig kan vassslippingen foregå etter behovet for Siso kraftverk.

3.

Det skal påseses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende og at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vasstander. Dersom det forlanges, observeres og noteres regnmengder, temperatur m.v. Av protokollen sendes ved hver måneds utgang avskrift til Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen kan bestemme hvor damvokteren skal bo og at han skal ha telefon i sin bolig.

5.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

6.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Departementet vil rå til at det blir gitt Elektrokemisk A/S tillatelse til erverv og regulering av Fagerbakkvassdraget på de vilkår som er vedtatt av Stortinget og at det blir fastsatt manøvreringsreglement som inntatt foran.

Dersom tillatelse blir gitt, vil departementet, i samsvar med det som er kommet til uttrykk i proposisjonen, henstille til konsesjonæren at det på et tidlig tidspunkt tas opp med kommunene, friluftsansjonene og andre interesserte spørsmålet om å planlegge visse hjelpeanlegg som anleggsveier, brakker m.v. slik at de kan bli til varig nytte for almenheten.

Ifølge uttalelse i denne sak fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet vil Elektrokemisk A/S trenge tillatelse i henhold til vassdragslovens § 104 for å gjennomføre utbyggingen av Siso kraftverk når kraftstasjonen legges ved Straumvatnet. Hovedstyret antar at utbyggingen til Straumvatnet vil medføre slik nytte at skadene for offentlige eller almene interesser mer enn oppveies, jfr. vassdragslovens 106, 1. punkt, og anbefaler at anbefalelsen blir gitt. Hovedstyret uttaler videre:

«Elektrokemisk A/S har i søknaden nevnt at det økte tilløp til Straumvatn vil bety en forhøyelse av vasstanden, men at denne stigning kan nøytraliseres ved utvidelse av utløpet. Det synes rimelig å anta at en forsiktig senking med sikte på å gjenopprette naturlige vassstandsforhold ville være en fordel, men fiskeriinspektøren har antydnet at man derved må regne med skadevirkning på gyte- og oppvekstområder.

Hovedstyret foreslår at tillatelsen etter vassdragslovens § 104 blir tilknyttet følgende vilkår:

1. De bestemmelser om opphjør av fisket som er fastsat i ervervs- og reguleringskonsesjonen for Fagerbakkvassdraget, gjøres gjeldende også for Straumvatn.
2. Dersom vedkommende departement finner det påkrevet, plikter Elektrokemisk A/S å gjennomføre tiltak ved Straumvatns

utløp for så vidt mulig å opprettholde naturlig vasstand i vatnet. Eventuelle tiltak skal utføres i samråd med fiskerisakkyndige etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.»

Departementet vil i samsvar med Hovedstyret tilrå at det blir gitt tillatelse etter vassdragslovens § 104 for å gjennomføre utbyggingen av Siso kraftverk på de vilkår som er foreslått av Hovedstyret.

Elektrokemisk A/S har også søkt om tillatelse etter vassdragslovens § 55 til å innløse de fallrettigheter som de ikke har ervervet i den utstrekning det ikke lyktes å erverve ved minnelig overenskomst. Det er opplyst at søkeren eier det alt vesentlige av de fallrettigheter som trengs av utbyggingen. Da det for så vidt er uvisst om det det hele tat blir nødvendig for søkeren å erverve ytterligere fall, antar departementet at det får komme tilbake til dette spørsmål senere dersom det skulle vise seg å bli aktuelt.

Det er også søkt om tillatelse i henhold til vassdragslovens § 62 til å ekspropriere grunn og rettigheter som trengs for utbyggingen. Det er i søknaden bebudet en nærmere oppgave over arealer, veigrunn m. v. som må søkes ekspropriert. Noen slik oppstilling over rettigheter det her kan bli tale om er imidlertid ennå ikke innkommet, og departementet er enig med Hovedstyret i at den derfor eventuelt vil ta denne sak opp senere.

Det forutsettes som vanlig at departementet kan samtykke i mindre planendringer, herunder endringer i manøvreringsreglementet som følger av planendringen.

Industridepartementet

tilrår:

1. I medhold av lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14. desember 1917 tillates Elektrokemisk A/S å erverve fallrettigheter i Fagerbakkvassdraget for utbyggingen av Siso kraftverk på de vilkår som er nevnt i Industridepartementets tilråding av 15. juli 1966.
2. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates Elektrokemisk A/S å foreta regulering av Fagerbakkvassdraget (Siso) m. v. på de vilkår som er nevnt i samme tilråding.
3. Det fastsettes manøvreringsreglement for regulering av Fagerbakkvassdraget m. v. i samsvar med det som er foreslått i ovennevnte tilråding, som gjeldende inntil videre.

4. I medhold av lov om vassdragene av 15. mars 1940 § 104 tillates Elektrokemisk A/S å foreta utbygging av Siso kraftverk på de vilkår som er tatt inn i ovennevnte tilråding.

25. A/S Olivin.

(Konsesjon på kraftleie.)

Gitt av Industridepartementet 21. juli 1966.

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 kap. IV og bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 15. mai 1959, tillates A/S Olivin å leie inntil 1 400 kW fra Søre Sunnmøre Kraftlag for drift av selskapets anlegg i Vanylven.

Tillatelsen gis på følgende vilkår:

«1. Leietid.

Tillatelsen gjelder så lenge kraftleieforholdet mellom A/S Olivin og Søre Sunnmøre Kraftlag måtte bestå, dog ikke lenger enn til 1. januar 1976.

2. Styre.

Selskapets styre skal ha sitt sete her i riket og skal til enhver tid bare bestå av norske statsborgere.

3. Overdragelse av energi.

Den kjøpte energi kan ikke overdras videre uten samtykke av Industridepartementet.

Handler selskapet mot denne bestemmelse, skal det for hver gang svare en konvensjonalbot på opp til kr. 1 — en krone — pr. kW pr. døgn etter nærmere bestemmelse av departementet.

4. Søksmål etter loven om rettshøve mellom grannar av 16. juni 1961.

Bruker selskapet energien til bedrift som ved røyk, giftige gassarter eller på annen måte virker skadelig på omgivelsene, skal Industridepartementet, såfremt det finner grunn til å gripe inn av almene hensyn, anerkjennes som rett saksøker når det gjelder overtredelser av loven om rettshøve mellom grannar.

5. Norsk arbeid og materiell.

For så vidt angår anskaffelse av det til kraftens utnyttelse nødvendige elektriske materiell, maskiner m. v. skal norsk vare fortrinnsvis brukes såfremt den er likeså god som den utenlandske, kan skaffes tidsnok (en forutsetter da at den blir tinget i tide) og prisen på den ikke ligger mer enn 10 pst. over prisen

1967

1968

1969